

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 3/23
27.6.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судије: Милимира Лукића, председника већа, судија мр Сретка Јанковића, Драгана Ћесаровића, Марка Јоцића и Маје Илић, чланова већа, са вишим саветником – записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и др, решавајући по жалбама Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног ББ, адвоката Тамаре Лакчевић и Михаила Лакчевића, окривљеног ВВ и његовог браниоца адвоката Драгослава Оташевића, браниоца окривљених ГГ, адвоката Ђорђа Никића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Александре Златић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр. 23/18 од 22.06.2022. године, у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП дана 26.06.2023. године, у присуству јавног тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, бранилаца окривљеног АА, адвоката Љубише Ваљаревића, Јелене Вукомановић и Ђорђа Никића, браниоца окривљених ББ и ЂЂ, адвоката Тамаре Лакчевић, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Драгослава Оташевића, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Никића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Александре Златић, а у одсуству уредно обавештених браниоца окривљених ББ и ЂЂ, адвоката Михаила Лакчевића, окривљеног АА и окривљеног ДД и његовог браниоца адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, донео је дана 27.06.2023. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Тужиоца за организовани криминал, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр. 23/18 од 22.06.2022. године у ослобађајућем делу у односу на окривљеног АА због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ и због кривичног дела прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ и у односу на окривљеног ЂЂ, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ и

због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, **ПОТВРЂУЈЕ**.

ПОВОДОМ ЖАЛБИ Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног ББ, адвоката Тамаре Лакчевић и Михајла Лакчевића, окривљеног ВВ и његовог браниоца адвоката Драгослава Оташевића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Ђорђа Никића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Александре Златић, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр. 23/18 од 22.06.2022. године **у осуђујућем делу само у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног ГГ**, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног ГГ због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја из члана 348 став 1 КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом цитираних законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 50 и 54 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и на новчану казну од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року суд ће је заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, док се жалба Тужиоца за организовани криминал, у осуђујућем делу у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног ГГ, **ОДБИЈА** као неоснована.

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног ББ, адвоката Тамаре Лакчевић и Михаила Лакчевића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Александре Златић, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Ђорђа Никића и окривљеног ВВ и његовог браниоца адвоката Драгослава Оташевића **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр. 23/18 од 22.06.2022. године у осуђујућем делу у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ и у ослобађајућем делу у односу на окривљене ДД и ВВ због кривичног дела праће новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ и у том делу списи предмета **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр. 23/18 од 22.06.2022. године, окривљени АА, ДД, ВВ, ББ, ЂЂ и ГГ су у ставу I тачка 1 изреке побијане пресуде оглашени кривим и то окривљени ДД, ВВ, ББ и ГГ да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, а окривљени ГГ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја из члана 348 став 1 КЗ, па је првостепени претходно окривљеном ГГ за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 7 (седам) година, док му је за кривично дело недозвољена

производња, држање, ношење и промет оружја из члана 348 став 1 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, па је потом окривљеног применом одредби члана 51, 60 и 63 КЗ осудио на јединствену казну у трајању од 7 (седам) година и 10 (десет) месеци, у коју казну му је урачунавао време проведено у притвору од 21.12.2017. године до 07.02.2022. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Првостепеном пресудом окривљени ДД и ВВ су осуђени на казне затвора у трајању од по 6 (шест) година, с тим да је окривљеном ВВ у казну затвора урачунато време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана од 12.09.2017. године до 11.06.2021. године, док је окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана од 12.09.2017. године до 11.06.2021. године.

Првостепеном пресудом на основу одредби члана 261, 262, 263 и 264 ЗКП окривљени ДД, ВВ, ББ и ГГ су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће првостепени суд донети одлуку посебним решењем.

Првостепеном пресудом у ставу II тачка 1 изреке на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљени АА и ЂЂ су ослобођени од оптужбе да су извршили и то окривљени АА кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела и члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, а окривљени ЂЂ кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела и члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ, у ставу II тачка 2 изреке побијане пресуде окривљени АА и ЂЂ су ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, док су ставом II тачка 3 изреке побијане пресуде окривљени АА, ДД и ВВ ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 265 у вези члана 261 ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на окривљене АА и ЂЂ падну на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног ДД, ВВ, ББ и ГГ, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу ТОК-а, побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној

санкцији, тако што ће окривљеном ГГ за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, изрећи казну затвора у дужем временском трајању, као и новчану казну у већем износу, а да се у преосталом делу побијана пресуда у ставу I тачка 1 и ставу II изреке, укинуе и у том делу списи предмета врате првостепеном суду на поновно суђење,

-браниоци окривљеног ББ, адвокати Тамара Лакчевић и Михаило Лакчевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, након одржане седнице већа у смислу члана 447 ЗКП на коју позвати окривљеног ББ и његове браниоце, усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да исту преиначи и окривљеног ББ ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело које му се ставља на терет или побијану пресуду преиначи у смислу жалбених навода и предлога,

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Драгослав Оташевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, или да побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, или да побијану пресуду у осуђујућем делу укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, као и да побијану пресуду у ослобађајућем делу у ставу II тачка 3 у односу на кривично дело праће новца из члана 231 став 3 у вези став 1 и КЗ потврди. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа,

-окривљени ВВ, без навођења основано побијања, а према жалбеним наводима првостепена пресуда се побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да га Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, позове га на седницу већа приликом одлучивања о жалби, и да побијану пресуду преиначи и ослободи га кривичне одговорности, или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење,

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Ђорђе Никић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а да се побијана пресуда у ослобађајућем делу у ставу II изреке потврди,

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Александра Златић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони

суд у Београду, Посебно одељење, побијану пресуду преиначи и окриљеног ДД ослободи од оптужбе, или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поново суђење. У жалби је бранилац ставила захтев да буде обавештена о седници већа.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал суду су доставили:

-браниоци окривљеног ББ и ЂЂ, адвокати Тамара Лакчевић и Михаило Лакчевић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, након одржане јавне седнице одбије као неосновану жалбу Тужиоца за организовани криминал. У одговору на жалбу браниоци су ставили захтев да заједно са окривљенима ББ и ЂЂ буду обавештени о одржавању седнице већа,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Никић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одбије као неосновану жалбу Тужиоца за организовани криминал и првостепену пресуду у ослобађајућем делу односу на окривљеног АА због кривичног дела из члана 246 став 4 у вези става 1 и 2 КЗ, због кривичног дела злочиначко удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и због кривичног дела прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, потврди. У одговору на жалбу бранилац је ставио захтев да заједно са окривљеним АА буде обавештен о седници већа,

-браниоци окривљеног АА, адвокат Љубиша Ваљаревић и Јелена Вукомановић са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, жалбу Тужиоца за организовани криминал одбије као неосновану и првостепену пресуду у односу на окривљеног АА потврди. У одговору на жалбу браниоци су ставили захтев да заједно са окривљеним буду обавештени о седници већа,

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Зора Добричанин Никодиновић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, жалбу Тужиоца за организовани криминал одбије као неосновану. У одговору на жалбу бранилац је ставила захтев да у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП буде обавештена о седници већа.

Тужилац за организовани криминал је писаним поднеском Ктж.бр. 12/23 од 03.03.2023. године предложио да се жалба ТОК-а усвоји као основана и побијана пресуда преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, тако што ће Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, окривљеном ГГ за ово кривично дело изрећи казну затвора у дужем временском трајању и новчану казну као споредну у већем износу, а да се у преосталом делу у ставу I и II побијана пресуда укине и у том делу предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а да се жалбе бранилаца окривљеног ББ, адвоката Тамаре Лакчевић и Михаила Лакчевића, окривљеног ВВ и његовог браниоца адвоката Драгослава Оташевића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Ђорђа Никића и браниоца окривљеног

ДД, адвоката Александре Златић, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству јавног тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Драгослава Оташевића, окривљеног ББ и ЂЂ и њиховог браниоца адвоката Тамаре Лакчевић, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Никића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Александре Златић, а у одсуству уредно обавештених окривљеног АА, окривљеног ДД, браниоца окривљених ББ и ЂЂ, адвоката Михаила Лакчевића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбама, одговорима на жалбу и изјашњењем ТОК-а у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба ТОК-а је делимично основана, док су жалбе бранилаца окривљеног ББ, адвоката Тамаре Лакчевић и Михаила Лакчевића, окривљеног ВВ и његовог браниоца адвоката Драгослава Оташевића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Ђорђа Никића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Александре Златић, основане.

-разлози због којих је одбијена жалба ТОК-а у односу на окривљене АА и ЂЂ у ослобађајућем делу.

Жалбеним наводима ТОК-а побија се првостепена пресуда у ослобађајућем делу у односу на окривљеног АА због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ и окривљеног ЂЂ због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела 346 став 5 у вези става 4 КЗ, као и у односу на окривљене АА и ЂЂ због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, за која су ослобођени од оптужбе, тако што се истиче да првостепени суд (страна 183-184) побијане пресуде закључује да кривично дело из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ које је окривљенима оптужницом стављено на терет конзума кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 КЗ, затим да радње кривичног дела из члана 346 КЗ описане оптужницом у потпуности представљају елементе бића кривичног дела из члана 246 став 4 КЗ (па и става 3 наведеног члана закона), као квалификаторне околности, те да се припадање организованој криминалној групи у конкретном случају не може сматрати обележјем другог кривичног дела. У жалби се надаље, указује да кривично дело из члана 346 КЗ спада у групу кривичних дела против јавног реда и мира чији је објекат кривично-правне заштите управо јавни ред и мир, док кривично дело из члана 246 КЗ спада у групу кривичних дела против здравља људи, чији објекат кривично-правне заштите је здравље људи, тако да заштитни објекат предметних кривичних дела није исти. Када се ради о закључку првостепеног суда да кривично дело из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ конзума кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 КЗ, у том

случају ако се ради о конзумпцији онда се примењује правило "*lex consumens derogat legi konsumpte*", значи реч је о привидном идеалном стицају који постоји када се једном радњом у кривично-правном смислу оствари више кривичних дела (у конкретном случају не само да се не ради о једној радњи, већ обрнуто, ради се о великом броју различитих радњи предузиманих у континуитету и радње извршења предметних кривичних дела нису исте). Из свих наведених разлога, по ставу тужилаштва, конзумпција у конкретном случају није могућа, нити је примена овог правила оправдана. Што се тиче одлуке првостепеног суда да окривљене АА и ЂЂ, ослободи од оптужбе у жалби тужиоца се надаље истиче да се првостепени суд руководио принципом "*in dubio pro reo*", и као основ за своју одлуку наводи да је АА био у Прагу када се сусрео са ЕЕ, али да није уочен на адресама плантажа канабиса и да је у периоду оптужења само једном напустио територију Републике Србије, да је окривљени ЂЂ боравио у ... 6 минута, без предузимања било које конкретне радње, а његови преласци државне границе Републике Србије са осталим окривљеним лицима и оним која су осуђена у Републици Чешкој не указују да је сваки пут када је одлазио из Србије био у Прагу, а поготово да се бавио производњом канабиса и да са осталим окривљенима нема било какву комуникацију у вези инкриминисаних радњи. Овакав закључак првостепеног суда се оспорава жалбом ТОК-а и указује да се првостепени суд када су у питању кривична дела из члана 246 КЗ и 346 КЗ у побијаној пресуди није бавио анализом одбрана окривљених и упоређивањем њихових одбрана, како међусобно, тако и са осталим изведеним доказима, нити је пак извршио анализу и оцену контрадикторних доказа, дајући у побијаној пресуди површне закључке, а у вези са чим је погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање. У жалби се надаље, истиче да је првостепени суд према приликом одлучивања у овој кривичноправној ствари занемарио чињенице да се окривљени АА налазио у бекству од 19.09.2017. године заједно са окривљеним ДД, његовим кумом, да су окривљени лица настањена на подручјима Чачка, Горњег Милановца и Ваљева, да се познају јако дуг временски период, да су те везе између њих заправо представљале неопходност да би организована криминална група успела да делује претежно у иностранству, а чињеница да се организатор ове организоване криминалне групе – АА користио лажним именом и презименом "...", да је припадник ове организоване криминалне групе ЕЕ (процесуиран у Републици Чешкој) званично мењао презиме и да му је презиме по рођењу ..., а да је у Републици Чешкој користио документа под именом "..., ... и ...", да је окривљени ДД званично мењао презиме и да му је презиме по рођењу "...", као и да је окривљени ВВ званично променио име, да му је по рођењу било "...", указује на тежње организатора и припадника ка тајности њиховог криминалног деловања, при чему првостепени суд на страни 200 образложења побијане пресуде наводи да је имао у виду и пресуду Републике Чешке у којој није утврђено учешће окривљеног АА у извршењу предметног кривичног дела, при чему првостепени суд приликом закључивања не спомиње окривљеног ЂЂ, који се итекако помиње у пресуди иностраног органа, па се сходно свему напред наведеном и предлаже као у жалби.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, насупротив изнетим жалбеним наводима ТОК-а, правилна је одлука

првостепеног суда којом је окривљене АА и ЂЂ на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе и то окривљеног АА да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, а окривљеног ЂЂ да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ. Надаље правилна је и одлука првостепеног суда, којом је окривљене АА и ЂЂ ослободио од оптужбе да су извршили и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, о чему је у образложењу побијане пресуде, насупрот изнетим жалбеним наводима ТОК-а, дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге.

Према стању у списима предмета оптужницом ТОК-а Ктo бр.16/18 од 04.09.2019.године, окривљенима АА и ЂЂ стављено је на терет извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, као и кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 КЗ и то окривљеном АА из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, а окривљеном ЂЂ из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ и то тако што су окривљени АА као организатор организоване криминалне групе, а окривљени ЂЂ као њен члан, предузимали радње извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога, при чему је окривљени АА најпре дао налог окривљеном ЕЕ да изнајми објекте у којима су направљене узгајивачнице марихуане и у којима су по његовим налозима ВВ и ББ инсталирали опрему за узгајање опојне дроге канабис у вештачким условима и заједно са окривљеним ДД, ЂЂ, ГГ, као и ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК засадили биљке *cannabis sativa* и на тај начин започели процес неовлашћене производње ради неовлашћене продаје опојне дроге канабис у вештачким условима, при чему је окривљени АА финансирао куповину опреме и свог материјала, као и супстанци и контролисао производњу марихуане лично или преко осталих, док су о биљкама бринули и вршили послове одржавања остали окривљени, као лица против којих је правоснажно окончан поступак у Републици Чешкој. У вези напред изнетих навода оптужног акта, првостепени суд је ценио све изведене доказе, о чему је дао своју оцену у образложењу побијане пресуде (страна 174-180), па је руководећи се начелом принципа "*in dubio pro reo*", у случају сумње повољније по окривљене, а имајући у виду и одредбу члана 16 став 4 ЗКП-а, којом је прописано да суд пресуду може засновати само на чињеницама у чију извесност је уверен, правилно окривљене АА и ЂЂ на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ и кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела и то окривљени АА из члана 346 став 5 у вези става 2 КЗ, а окривљени ЂЂ из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ, описана под II-1 и II-2 изреке побијане пресуде.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, првостепени суд је извео правилан закључак да се не може несумњиво утврдити да су окривљени АА и ЂЂ предузели радње које им се у овом делу оптужнице стављају на терет, јер из изведених доказа једино произилази да је окривљени АА био у Прагу дана 13.01.2017.

године, кад се видео са ЕЕ (записник Националног центра за борбу против дрога СКПЈ, Одељење Праг – деловодни број НПЦ 1854-126/ТЧ-2016-2200 ПР од 04.09.2017. године о праћењу лица и ствари на дан 13.01.2017. године и записник Полиције Републике Чешке – Одељење за специјалне активности, Службе за криминалистичке полиције и истраге, прилог 1 за деловодни број УЗЦ-148-4/ЧЈ-2017-2800 В1 од 08.09.2017. године), да су се срели на адреси у улици ..., да су након тога шетали градом и отишли у ресторан, а увече возилом “Škoda Superb” напустили Републику Чешку и отишли у правцу СР Немачке, при чему окривљени АА ниједном није уочен на адресама објеката у којима се производила марихуана и поред мере тајног праћења и снимања која је трајала од 03.01.2017. године, као и да је окривљени ЂЂ боравио у Прагу дана 29.03.2017. године, када је примећен на адреси у ... – ..., на којој адреси је провео само шест минута, без предузимања било које конкретне радње (записник НПЦ 1854-135/ТЧ-2016-2200 ПР од 04.09.2017. године). Надаље, из изведених доказа, првенствено извештаја о преласку државне границе, произилази да је окривљени АА територију Републике Србије напустио дана 12.01.2017. године са ЕЕ, да се вратио у земљу 18.01.2018. године и да је поново изашао из земље дана 11.09.2017. године са ДД, пре лишења слободе осталих окривљених, дакле за временски период који се окривљенима оптужницом ставља на терет као време извршења кривичног дела окривљени АА је само једном напустио територију Републике Србије, када је провео један дан у Прагу. Надаље, из наведеног извештаја о преласку државне границе произилази да је ЂЂ напустио територију Републике Србије дана 24.10.2016. године са ЛЛ и ЕЕ, да се у земљу вратио 10.01.2017. године са ББ и ЖЖ, као и дана 14.10.2016. године са ВВ, да је територију Републике Србије напустио заједно са ББ дана 08.10.2016. године и 01.01.2017. године, те да је са ДД изашао из земље 29.03.2017. године, а вратио се 30.03.2017. године, али када се овај извештај доведе у везу са осталим изведеним доказима, првостепени суд правилно закључује да наведени извештај не указује да је сваки пут када је одлазио из Србије окривљени ЂЂ одлазио у Праг и да се бавио производњом марихуане на наведеним адресама, како му је то оптужницом стављено на терет, при чему нема ни доказа да је окривљени ЂЂ остваривао било какву комуникацију са осталим окривљеним и трећим лицима у вези инкриминисаних радњи. Првостепени суд је у склопу навода оптужнице ценио и пресретнуту комуникацију коју су обавили окривљени како између себе, тако и са трећим лицима, посебно разговоре које је обављао АА, и то дана 06.09.2016. године у 16:03:45 са ДД, затим 06.09.2016. у 21:23:30 са својом ..., те 10.09.2016. године у 16:58 разговор између окривљеног АА и окривљеног ДД, разговор од 07.10.2016. године у 11:22:51 АА са НН лицем, ценећи при том и све остале разговоре који су детаљно цитирани (страна 188-199) побијане пресуде, па закључује да из свих наведених комуникација произилази само да је окривљени АА имао комуникацију са ЕЕ, ЖЖ и ДД, који му је кум, као и ВВ и непознатим лицима, да су се договарали око виђања, причали о новцу, као и да је окривљени АА проверавао да ли са својим пасошем може да изађе из земље, односно да ли постоји нека потрага за њим, да је било разговора око ангажовања када је нестало воде “овом малом у Љесију”, а потом везано за храну за кучиће (керове), али се у недостатку других доказа из ове комуникације не може на несумњив начин извести закључак да је окривљени АА предузимао радње које су му

оптужницом стављене на терет, односно да је организовао организовану криминалну групу која се бавила производњом марихуане у Републици Чешкој, да је финансирао куповину опреме, материјала и супстанци намењених за неовлашћену производњу опојне дроге марихуана, као и да је контролисао њену производњу. Осим наведеног првостепени суд је приликом оцене наведених разговора имао у виду и тврдње тужилаштва да се због терминолошке сличности разговор од 06.11.2016. године у 21:24:21 ("нестало воде овом малом у Љесију") води везано за једну од кућа у Републици Чешкој – ..., уствари ради о води намењеној за поливање марихуане, док се разговори који се односе на кучиће у ствари односе на "храну за марихуану", али и одбрану окривљеног ВВ да се између осталог бавио узгојем и продајом паса, да се храна која се помиње у разговорима управо односи на псе који се у разговорима и спомињу, а коју одбрану је у овом делу прихватио јер је у сагласности са другим изведеним доказима и то исказима сведока ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ и ХХ, којима је поклонио веру, јер су међусобно сагласни и уверљиви, као и одбрану да је окривљеном АА дуговао новац, који се такође у разговорима њих двојице спомиње, коју је прихватио као животно могућу, док из преостале комуникације – разговора које обавља ЕЕ са ЖЖ 03.11.2016. године у 10:56:42, 12.11.2016. године у 16:59:03 и дана 17.10.2016. године у 18:28:50 са непознатим лицем, те разговора који ЖЖ дана 16.11.2016. године у 20:41:10 обавља са својим ... – ..., према закључку првостепеног суда, не произилазе околности које су од значаја за утврђивање чињеница у овој кривично-правној ствари. У вези са изнетим, првостепени суд је имао у виду и пресуду Окружног суда у Прагу бр.пр. 49Т 15/2018 од 16.01.2019. године, као и пресуду Врховног суда у Прагу 15 То 33/19 од 21.06.2019. године, да се у изреци наведених пресуда након спроведеног доказног поступка и након спровођења бројних посебних доказних радњи не утврђује било какво учешће окривљеног АА у извршењу предметног кривичног дела, а ради се о пресудама које представљају коначан исход кривичног поступка који се водио у земљи у којој су предузете конкретне радње извршења конкретног кривичног дела. Првостепени суд је приликом одлучивања имао у виду и да је окривљенима АА и ЋЋ стављено на терет извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ и кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 КЗ, те да је удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 КЗ конзумирано кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, односно да се ради о привидном стицају ових кривичних дела, како је то напред образложено, али у ситуацији када налази да нема довољно доказа да су ови окривљени предузели инкриминисане радње које им се оптужницом стављају на терет, првостепени суд их је правилно ослободио од оптужбе за ова кривична дела, чиме је у потпуности решио предмет оптужбе у односу на ове окривљене, о чему је у образложењу побијане пресуде, насупротив изнетим жалбеним наводима Тужиоца за организовани криминал, којима се осправа побијана пресуда у наведеном делу дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге, којима се не доводи у питање правилност и законитост побијане одлуке у овој кривично-правној ствари.

Осим наведеног првостепени суд је у образложењу побијане пресуде везано за

предлоге одбране да се из списка предмета издвоје сви докази који се односе на радње које су у Републици Чешкој предузете пре и после важења ЗИТ-а имао у виду да је Споразум о формирању заједничког истражног тима између Републике Србије и Републике Чешке-тзв. ЗИТ од стране Републике Чешке потписан 07.04.2017.године, а од стране надлежних органа Републике Србије дана 18.04.2017.године из његових одредби произилази да је сврха Заједничког истражног тима олакшавање међународне правосудне сарадње и прикупљање доказа и размена релевантних информација, те да се он оснива на период од 12 месеци од дана потписивања Споразума или када истраге које су сврха оснивања ЗИТ-а буду завршене у државама чланицама Споразума, те да сви чланови ЗИТ-а имају приступ свим информацијама и доказном материјалу који ће бити сакупљени у оквиру ЗИТ-а и који су већ сакупљени пре оснивања ЗИТ-а. У вези са изнетом првостепени суд је приликом доношења одлуке о предлозима бранилаца окривљених за издвајање доказа прикупљених у Републици Чешкој поступао у складу са чланом 47 став 3 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима Републике Србије правилно налазећи и по оцени овог суда да наведени доказу нису противни основним начелима домаћег правног поретка и међународним стандардима о заштити људских права и основних слобода, те да се процесне радње предузете према прописима Републике Чешке изједначавају са процесним радњама предузетим према прописима Републике Србије. По оцени Апелационог суда у Београду имајући у виду напред изнето супротни жалбени наводи бранилаца, којима се предлаже да се из списка предмета издвоје сви докази који се односе на радње које су предузете у Републици Чешкој су оцењени као неосновани.

Жалбеним наводима Тужиоца за организовани криминал побија се првостепена пресуда у ослобађајућем делу у односу на окривљеног АА и због кривичног дела прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, тако што се оспорава закључак првостепеног суда да није одузет новац за који тужилаштво тврди да представља противправну имовинску корист, јер нема доказа да је марихуана продата, па самим тим нема доказа ни за противправну имовинску корист, при чему су прихваћени искази сведока у погледу порекла новца. Према ставу тужилаштва овакав закључак првостепеног суда је погрешан и резултат је неповезивања и неупоређивања изведених доказа и оцене контрадикторних доказа, те погрешне оцене исказа сведока. У жалби тужиоца се надаље указује да су последица погрешног закључивања суда свакако изостављене чињенице које се односе на број жетви у узгајивачницама канабиса, самим тим и укупно произведеног канабиса у периоду закупа и изостанка његове продаје од стране окривљених, тако да се из датих разлога побијане пресуде може закључити да окривљени нису продали ни грам канабиса и да су се скро три године у иностранству бавили искључиво хорикултуром. Међутим, вршењем кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, односно продајом произведене опојне дроге канабис, организована криминална група је прибавила противправну имовинску корист чији део је пронађен код припадника организоване криминалне групе, али и претресом њихових станова, па је тако пронађено и привремено одузето од стране надлежних органа Републике Србије и Републике Чешке, конкретно од окривљеног АА новац у износу од 70.500 евра,

претресом сефа у “Халк банци”, те вредности путничког моторног возила "Audi модел А8”, више је него очигледно да су предметни стан и возило купљени од новца који је окривљени АА прибавио од продаје опојне дроге канабис, те сви поменути докази о његовој имовини и приходима представљају додатне доказе да се у конкретном случају ради о “прању пара”, односно о оствареној намери окривљеног АА да прикрије незаконито порекло имовине које потиче из кривичног дела из члана 246 КЗ. Осим тога, поједини разговори окривљених указују на остварену имовинску корист од продаје канабиса између осталог и разговор ЕЕ од 03.11.2016. године, у 10:56:42 часова са ЖЖ у који се убацио окривљени АА говорећи обојици да су се “претргли и купили му по дукс а узели по десет хиљада”, иако су у време обављеног разговора у функцији само плантаже у улици ... број ... и у улици ... број ..., док из разговора окривљеног АА од 21.02.2017. године у 20:42:02 часова произлази да саговорник говори окривљеном АА “да су почели из нуле и минуса, да треба гледати одакле си кренуо, да су они све постигли на мишиће, на крв и зној, да су имали доста среће у животу, да нема много ни велике робије и да их боли к...”, што окривљени АА потврђује више пута. Окривљени су део тако стеченог новца (прибављене противправне имовинске користи) убацили у легалне токове, односно да су од зарађеног новца од продаје опојне дроге канабис окривљени АА, ДД и ВВ куповали некретнине на територији Републике Србије и путничка моторна возила веће вредности у намери да прикрију незаконито порекло имовине које потиче од кривичног дела из члана 246 КЗ, тако је на описани начин окривљени АА 29.07.2016. године купио стан број ...површине 47,09 м2 у стамбеном објекту изграђеном на кат.парцели ... КО ... у..., у улици ...број ..., за који је плаћена купопродајна цена од 82.500 еура, па се сходно наведеном указује да се дати закључак првостепеног суда да нема доказа за кривично дело прање новца не може прихватити.

Из стања у списима у предмети произлази да је оптужницом ТОК-а окривљеном АА стављено на терет извршење кривичног дела прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ и то да је у периоду од 29.07.2016. године до 01.06.2017. године извршио конверзију новца стеченог извршењем кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ које је описано у тачки 2 оптужнице, тако што је куповао непокретности и путничка возила и то дана 29.07.2016. године стан у...у улици ... за износ од 82.500,00 еура и путничко моторно возило марке “Audi модел А8” за износ од 1.679.989,08 динара. Првостепени суд је у вези са напред изнетим наводима оптужнице ценио све изведене писане доказе, пре свега одбрану окривљеног АА, па је правилно нашао да је током поступка неспорно утврђено да нема довољно доказа да је окривљени АА извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, па самим тим ни доказа да је извршио кривично дело прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, јер током поступка није доказано да имовина коју поседује окривљени АА потиче од извршења кривичног дела из којег би евентуално произашла незаконита имовина чију конверзију и пренос је вршио у намери да прикрије њено порекло, стога је правилно окривљеног АА за наведено кривично дело у смислу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе о чему је и у образложењу побијане пресуде насупрот изнетим жалбеним наводима ТОК-

а дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге, а које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал.

-разлози због којих је преиначена побијана пресуда у односу на окривљеног ГГ.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је имајући у виду да је побијану пресуду укинуо у односу на окривљеног ГГ у осуђујућем делу због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ и у том делу списе предмета вратио првостепеном суду на поново суђење, побијану пресуду испитао поводом изјављених жалби, а по службеној дужности само у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног ГГ, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, будући да је веће овог суда нашло да се ово дело може издвојити без штете за правилно пресуђење. Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да је првостепени суд правилно на страни окривљеног од олакшавајућих околности ценио да је породичан човек, отац двоје малолетне деце, да је у потпуности признао извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, а од отежавајућих околности ранији живот окривљеног који се огледа у чињеници да је раније осуђиван, стога је овај суд ценећи све како отежавајуће, тако и олакшавајуће околности које је првостепени суд правилно утврдио, окривљеног ГГ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и на новчану казну као споредну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени новчану казну не плати у наведеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, налазећи и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног, да ће се казном затвора и новчаном казном на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док се супротни жалбени наводи ТОК-а којима се предлаже строжије кажњавање окривљеног у односу на ово кривично дело, оцењују као неосновани.

-разлози због којих се побијана пресуда укида у осуђујућем делу у односу на окривљене ДД, ВВ, ББ и ГГ, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ и у ослобађајућем делу у односу на окривљене ДД и ВВ због кривичног дела прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 КЗ.

Жалбеним наводима Тужиоца за организовани криминал оспорава се правилност и законитост побијане пресуде у осуђујућем делу тако што се истиче да је изрека побијане пресуде у овом делу неразумљива, ово са разлога што су окривљени

оглашени кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, при чему се њихове радње извршења изреком пресуде суштински описују као саизвршилаштво. У жалби ТОК-а се надаље указује да када је реч о кривичном делу неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 КЗ образложење побијане пресуде је контрадикторно изреци чиме је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП. Првостепени суд (страна 186) побијане пресуде наводи да је изоставио радње окривљених за које налази да нису доказане, а читајући изреку пресуде, иако се као период извршења кривичних дела наводи “период 2014.године до 12.09.2017.године”, у тачки 1 изреке пресуде недостају радње окривљених ВВ, ДД и ГГ, под тачком 2 недостају радње извршења окривљеног ДД и под тачком 3 недостају радње извршења окривљеног ВВ и ГГ. Сходно изнетом произилази да је окривљени ДД једино могао предузимати радње од 02.12.2016. године када је изнајмљен објекат у улици ... у ..., а ВВ и ГГ од 24.12.2015. године, када је изнајмљен објекат у улици ... број ... у ..., иако су неправноснажно осуђени за радње које су предузимане у периоду од децембра 2014. године, па је оправдано поставити питање шта су то они и које радње извршења предузимали од децембра 2014. године до 24.12.2015. године, односно до 02.12.2016. године. Сходно свему напред изнетом жалбом ТОК-а се указује да се побијана пресуда за сада није могла са сигурношћу испитати, јер и према одредбама КЗ није могуће да кривично дело из члана 246 став 4 КЗ за које је прописана казна затвора од најмање 10 година и за које максимална казна затвора може бити 20 година "консумира" кривично дело за које је запрећена максимална казна затвора у трајању од 40 година, као што је то случај са кривичним делом из члана 346 став 5 КЗ.

Жалбеним наводима окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Драгослава Оташевића, оспорава се правилност и законитост побијане пресуде у осуђујућем делу у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, за које је окривљени побијаном пресудом оглашен кривим, тако што се истиче да током поступка није на несумњив начин утврђено, односно доказано да је предузео радње извршења дела које су му стављене на терет, нити је пак тужилаштво пружио доказе на основу којих утврђује кривицу и кривичну одговорност окривљеног у погледу радњи које су му стављене, чиме је првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, а што је за последицу имало да се ни чињенично стање за сада није могло са сигурношћу испитати. Надаље се, у жалбама истиче да из записника о праћењу лица и ствари који је сачињен дана 04.09.2017. године у односу на радње које су предузете дана 10.03.2017. године произилази да је наводно окривљени ВВ дана 10.03.2017.године у 07,37 часова уочен у башти куће која се налази на адреси улица ... да је последњи пут био уочен у 07,42 часова, дакле након пет минута како затвара улазну капију поседа, што је у погледу овог лица једини доказ прибављен применом свих донетих наредби о посебним мерама које су трајале дуже од 9 месеци, а у вези са чим је одбрана ставила предлог да се у доказном поступку у својству сведока испита лице које је сачинило предметни записник, или коју је конкретну радњу

извршило, а у циљу провере валидности овог доказа, који предлог је првостепени суд одбио уз образложење да је у питању радња која је обављена од стране овлашћених службених лица у оквиру вршења њихове службене дужности (страна 48 пресуде). Осим тога додатни разлог зашто је било неопходно извршити предложену процесну радњу јесте садржина наредбе о праћењу лица и ствари од 03.01.2017. године по којој је поступао у конкретном случају, при чему јој на овај начин не дају правну конвалидацију, у којој је наведено да ће током примене мера из наредбе "службена лица вршити, применом аудио-визуелних мера, снимање лица и објеката из мере, о чему ће сачинити конкретне аудио-визуелне снимке и друге записе" у складу са чиме је и поступљено, па је у односу на догађаје тог дана, дакле 10.03.2017. године и сачињена фотодокументација. Међутим, на достављеним фотографијама које се односе на описане догађаје не налази се окривљени ВВ, из ког разлога је једини помен његовог имена, односно постојања у Чешкој, предметни записник о праћењу лица и ствари, а што све надаље, указује да је чињенично стање остало непотпуно утврђено, јер је првостепени суд пропустио да изведе предложене доказе ради провере истинитости радњи које су конкретном приликом предузете, посебно што предметна чињеница није несумњиво утврђена на основу снимака, односно фотографија.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног ДД, адвоката Александре Златић, такође се оспорава правилност и законитост побијане пресуде и указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер су изостали разлози о одлучним чињеницама, при чему су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни стању у списима предмета, због чега се правилност и законитост побијане пресуде није могла са сигурношћу испитати. Првостепени суд је приликом одлучивања у односу на окривљеног ДД ценио записник о праћењу лица и ствари Националног центра за борбу против дрога, Служба криминалистичке полиције и истраге Републике Чешке од 04.09.2017. године, иако овај записник није могао бити сачињен 04.09.2017. године. Одредбом члана 232 став 1 ЗКП изричито је прописано да ће се о свакој радњи предузетој у току поступка саставити записник истовремено са предузимањем радње, а ако то није могуће онда непосредно после тога, а радња је предузета 29.03.2017. године. Осим тога у жалби се истиче да у погледу одређених одлучних чињеница побијана пресуда нема разлоге и то да је окривљени ДД имао кључ и да је сопственим кључем откључао капију објекта у ..., што првостепени суд утврђује из записника о праћењу лица и ствари Националног центра за борбу против дрога, Служба криминалистичке полиције и истраге Републике Чешке од 04.09.2017. године, иако се заправо ради о извештају полицијског службеника Републике Чешке у службеној белешци која је везана за догађај од 29.03.2017. године, па је тога дана морала и бити сачињена, а овај полицијски службеник је у записнику који је сачинио више од пет и по месеци од предузете радње изнео сопствене закључке о њему апсолутно непознатној чињеници, и то чијим кључем је окривљени ДД дана 29.03.2017.године откључао капију објекта у ... Што се тиче записника о праћењу лица и ствари Националног центра за борбу против дрога, Служба криминалистичке полиције и истраге Републике Чешке од 04.09.2017. године произлази да су окривљени ДД и окривљени ЂЂ до капије објекта у ... дошли истовремено у 07,36 часова, када је

уочен ЂЂ, а у 07,36 часова окривљени ДД, а након тога су се обојица зауставили код капије и посматрали околину, а након краћег међусобног разговора заједно отишли у смеру раскрснице улице "...", да је окривљени ДД имао сопствени кључ овог објекта не би било никаквог разлога да се удаљи од објекта, већ би одмах отворио капију и ушао у кућу, али то није учинио, што све очигледно указује да тада није имао кључ. Осим наведеног из исказа осуђеног ЕЕ у поступку пред чешким органима произилази да су кључеве од куће на адреси у ..., ..., а то је улица ..., имали само ЕЕ и КК, што и сам првостепени суд наводи на страни 66 побијане пресуде, а што потврђује и осуђени КК, тако да у конкретном случају тужилаштво није доказало да је на лицу места био окривљени ДД, нити да је он имао кључ од капије, а понајмање да је имао сопствени кључ од капије, стога је окривљеног ДД применом начела "*in dubio pro reo*", услед недостатка доказа требало ослободити од оптужбе за наведено кривично дело.

Првостепени суд је окривљене ДД и ВВ огласио кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, уз образложење да је ценећи све изведене доказе који се односе на све три непокретности у којима су се налазиле узгајивачнице марихуане на адресама ... , ... и ..., утврђено да је окривљени ББ имао кључеве од сва три објекта у којима се производила опојна дрога марихуана, да је износио отпадни материјал од производње марихуане на адреси ... у in-door условима, да је бацао на сметлиште, да је куповао земљу за сађење биљака, док је окривљени ГГ боравио у кући у ... у којој се производила марихуана и да је његов ДНК пронађен на розе гуменој рукавици која је пронађена у купатилу где је стајало вештачко ђубриво за прехрану биљака, надаље, да је учествовао у паковању сушене биљке, јер је отисак палца његове леве руке пронађен у унутрашњој страни паковања са сушеном биљком која је одузета из наведеног објекта. Што се тиче окривљеног ДД првостепени суд изводи закључак да је боравио на адреси у улици ... број ..., да је имао кључеве од улазне капије на наведени посед, а да је окривљени ВВ примећен на поседу на адреси ... како је из куће у којој се производила марихуана у in-door условима са лицима која су оглашена кривим у Републици Чешкој избацио ствари, што све указује да се окривљени ДД и ВВ нису случајно задесили на наведеним адресама, јер је потпуно нелогично и неживотно да окривљеном ДД неко други да кључеве само како би ушао у посед, а окривљеног ВВ пусти у кућу у ситуацији када се у наведеним објектима производи марихуана, при чему је окривљени ДД примећен како са другим лицима која су оглашена кривим у Републици Чешкој избацује црне цакове са непознатом садржином и убацује их у возило које је било паркирано испред куће у дворишту. Осим тога, првостепени суд је чињеницу која се односи на боравак окривљеног ВВ у Републици Чешкој, односно да је учествовао у производњи марихуане у in-door условима, а не да се само случајно затекао у једном од објеката ценио у вези са документацијом која је одузета од окривљеног ВВ по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекције полиције, Одељење за сузбијање кријумчарења наркотика и то папир АД за осигурање "Триглав" на име ВВ на чијој полеђини је између осталог руком било написано: "Укупно пара што су му дали пред полазак на пут, под, 1. за две кирије 2.440 еура (1.220+1.220), земља нова 6 евра, Франкфурт храна 1.000 еура, укупно 4.400 еура

подељено на 5 људи 8 еура по човеку, као и “ја дао својих пара: кесе за отпада 47 еура, фолија беж за стакло и скалпер 12,40 еура, доплату за земљу 200 еура, допунио гориво за 550 еура, на граници дао 10 еура, склопка 21.04.2017. године, 100 еура, храна 120 еура, све подвучено, плус утока 400 еура, плус 100 еура, 20.08.2017. године земља за мале”, па првостепени суд изводи закључак да се овим доказом потврђује присуство окривљеног ВВ на адреси ... које је забележно применом мере тајног праћења и снимања лица и ствари и да то није пука случајност, већ да је окривљени активно учествовао у производњи марихуане на наведеној адреси, тј. односио новац за закуп простора у Чешкој, учествовао у куповини земље за сађење биљака конопље, склопки за струју, тј. делова за електроинсталацију у наведеном простору. Првостепени суд је ценио изјашњење окривљеног ВВ са главног претреса од 03.09.2020. године у вези овог доказа да наведени папир, као ни остатак документација која је по потврди одузета од њега не припада њему, већ да се ради о документацији коју је у његовом возилу оставио ЦЦ када га је он – окривљени повезао након што је ЦЦ оставио своје возило на фарбању код ФФ, па налази да је овако изјашњење окривљеног нелогично и усмерено на избегавање кривице, јер се ради о документу који гласи на име окривљеног, те је потпуно нелогично и неживотно да наведени папир припада ЦЦ, да је то лице, које је сачинило белешке на полеђини истога, а у вези чега је првостепени суд ценио исказ сведока ФФ који је објаснио да је једном приликом “ЦЦ из свог возила “Škoda Super”, када га је оставио код њега – сведока на фарбању покупио све своје личне ствари и вредности и пренео у ауто окривљеног ВВ који исказ је првостепени суд прихватио, али налази да у овом делу исказ сведока ФФ не доводи у сумњу закључак да је на наведеном папиру окривљени ВВ писао своје белешке, јер сведок само наводи да је лице под надимком "...” пренео ствари из свог возила у возило ВВ, а да није знао и прецизно навео о којим стварима се ради.

По оцени Апелационог суда, основани су жалбени наводи ТОК-а, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Далибора Оташевића, као и жалбени наводи браниоца окривљеног ДД, адвоката Александре Златић, којима се истиче да је побијана пресуда у осуђујућем делу везано за ове окривљене захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка, будући да су у побијаној пресуди изостали разлози о одлучним чињеницама, а да су дати разлози нејасни, што је за последицу имало да се ни чињенично стање није могло са сигурношћу испитати. Наиме, првостепени суд је ценио све писане доказе које је детаљно и образложио у побијаној пресуди, па је тако на страни 177 навео да је у потпуности прихватио као јасне, истините и међусобно сагласне писане доказе, будући да су издати од стране надлежних државних органа у вршењу њихових службених дужности и из којих утврђује да су на адреси у улици ... у насељу ..., ..., вршене радње праћења које су спроводили надлежни државни органи, па тако из записника НПЦ 1854-132/ТЧ-2016-20200 од 04.09.2017. године произилази да је критичном приликом дана 10.03.2017. године окривљени ВВ са сада осуђеним у Републици Чешкој – ЖЖ затечен у башти наведеног објекта како заједно утоварају кревет у возило “Ford”, које је накнадно ЖЖ одвезао до адресе у ... у којој су накнадно утоваривали цакове за које је утврђено да су били са отпадним материјалом из узгајивачнице марихуане, а када је ЖЖ отишао да је окривљени ВВ за возилом

затворио улазну капију поседа и остао на истом. Првостепени суд надаље, што се тиче окривљеног ДД, закључује да су на адреси у ... у насељу ... Република Чешка, вршене радње праћења лица и ствари које су спроводили надлежни државни органи, па се тако у образложењу побијане пресуде (страна 178) наводи да је дана 29.03.2017. године окривљени ДД виђен на наведеној адреси (записник НПЦ 1854-135/ТЧ-2016-20200 ПР од 04.09.2017. године), из ког записника о праћењу лица и ствари на адреси ... произилази да је окривљени ЖЖ имао кључ од улазних врата поседа куће у... јер је дана 03.03.2017. године када је дошао до улазних врата на посед куће у улици ..., својим кључем (кључем који је носио у десној руци) откључао и закључао улазна врата на поседу, да је и окривљени ДД имао кључ од капије објекта у улици ..., јер је примећен да је сопственим кључем откључао и закључао улазну капију на поседу, као и да је након што је на посед ЧЧ довезао возило "Citroën Jumpy", окривљени ДД из куће у ... износио црне пластичне џакове, убадио их у возило "Citroën Jumpy", а да је окривљени ЂЂ био сам у дворишту куће, да је улазио у кућу без предузимања било које друге радње. Првостепени суд надаље, изводи закључак да се окривљени ДД и ВВ нису случајно задесили на наведеним адресама, јер је неживотно и нелогично да окривљеном ДД неко други да кључеве само како би ушао на посед, а окривљеног ВВ пусти у кућу у ситуацији када се у наведеним објектима производи марихуана, при чему је окривљени ДД примећен како са другим лицима која су оглашена кривим у Републици Чешкој избацује црне џакове са непознатом садржином и убацује их у возило које је било паркирано испред куће у дворишту.

Имајући у виду све напред изнето, основани су жалбени наводи окривљеног ВВ и његовог браниоца да су у побијаној пресуди изостали разлози о одлучним чињеницама, а да су дати разлози нејасни и у знатној мери противуречни, будући да првостепени суд у образложењу побијане пресуде осим навода да је окривљени ВВ примећен на поседу на адреси ..., како из куће у којој се производила марихуана са лицима која су оглашена кривим у Републици Чешкој избацује ствари и закључка да је нелогично да окривљеног ВВ неко пусти у кућу у којој се производи марихуана, те чињенице да је заједно са осталим лицима која су наведена, смењујући се у одређеним временским интервалима предузео радње које су му стављене на терет, односно да је уочен у башти куће ... и то у 07:37 часова, а последњи пут у 07:42 часова, дакле, након пет минута и то како затвара улазну капију поседа, што је неспорно једини доказ који је прибављен применом свих донетих наредби о посебним мерама у односу на овог окривљеног, не наводи на основу којих доказа неспорно утврђује да је окривљени ВВ предузео радње за које је првостепеном пресудом оглашен кривим на адреси у улици ...у насељу ..., Република Чешка и то да је заједно са окривљеним ББ, ГГ и сада осуђеним ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ инсталирао опрему за узгајање опојне дроге у вештачким условима, да је затим заједно са осталим лицима која су наведена смењујући се у одређеним временским интервалима предузео радње које су му стављене на терет. Осим наведеног основано се у жалбама указује да су дати разлози првостепеног суда нејасни, с обзиром да из записника о праћењу НПЦ 1854-132/ТЧ-2016-20200 од 04.09.2017. године, који првостепени суд интерпретира на страни 114 побијане пресуде произилази да је критичном приликом дана 10.03.2017. године окривљени ВВ уочен у

башти куће да са ЖЖ у возило марке “Форд” утоварају кревет, да је потом окривљени ВВ за возилом затворио улазну капију поседа и остао на поседу куће ..., док на страни 180 побијане пресуде првостепени суд приликом оцене и анализе изведених доказа закључује да је окривљени ВВ примећен на поседу на адреси ... како из куће у којој је производила марихуана са лицима која су оглашена кривим у Републици Чешкој избацаивао ствари, на којој адреси је поред ... и ... такође вршена производња марихуане у in-door условима, а што све дате разлоге чини нејасним и међусобно противречним.

По оцени Апелационог суда, Посебно одељење, за сада се нису могли прихватити ни дати разлози првостепеног суда који се односе на окривљеног ДД, с обзиром да првостепени суд није на јасан и недвосмислен начин утврдио када је и на који начин окривљени ДД на адреси у ... инсталирао опрему за узгајање опојне дроге канабис у вештачким условима, засадио биљке “cannabis sativa”, потом неовлашћено производио ради продаје опојну дрогу cannabis у вештачким условима, вршио радње резивања, сушења и паковања опојне дроге канабис, а све на начин ближе наведен у изреци побијане пресуде, имајући у виду да на опреми, цаковима и предметима затеченим у кући у ... улици у насељу ... у Чешкој није пронађен ДНК траг окривљеног ДД, нити пак отисци његових папиларних линија, већ да је само дана 29.03.2017. године, примећен на наведеној адреси, па је стога за сада остало нејасно на основу којих доказа првостепени суд закључује да је окривљени ДД предузимао радње које су му стављене на терет изреком побијане пресуде, пре свега да је сопственим кључем откључао врата капије на поседу у ..., имајући у виду исказ ЕЕ и КК који су правноснажно осуђени у Републици Чешкој да су кључеве од наведеног поседа поседовали само њих двојица, при чему је првостепени суд чињеницу која се односи на поседовање сопственог кључа од стране ДД утврдио на основу записника о праћењу лица и ствари Националног центра за борбу против дрога. Осим тога, првостепени суд је као доказ да је окривљени ДД извршио кривично дело за које је осуђен побијаном пресудом, ценио и извештај о преласку државне границе (резултати претраге), који су достављени Тужилаштву за организовани криминал од стране Министарства унутрашњих послова, из ког извештаја произилази да је дана 29.03.2017. године окривљени ДД евидентиран на изласку из Србије у 00:47 часова заједно са окривљеним ЂЂ, да је дана 30.03.2017. године у 04:26 евидентиран њихов улазак у Србију када је извршен и преглед лица и ништа сумњиво није пронађено, надаље, евидентиран је излазак окривљеног ДД 13.03.2017. године, а улазак 17.03.2017. године, а који извештај осим чињенице која се односи на улазак и излазак овог окривљеног из Републике Србије, не доводи до неспорног закључка да је у овом временском интервалу окривљени ДД боравио у Чешкој, нити да је путовао са било ким од окривљених лица. Како су у побијаној пресуди изостали разлози о одлучним чињеницама, пре свега на основу чега је првостепени суд као неспорно утврдио да су окривљени ВВ и ДД предузели радње извршења кривичних дела за која су првостепеном пресудом оглашени кривим, то је побијана пресуда у овом делу морала бити укинута и списи предмета враћени првостепеном суду на поновно одлучивање.

Жалбом ТОК-а побија се првостепена пресуда у ослобађајућем делу и у односу

на кривично дело прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 КЗ за које су првостепеном пресудом окривљени ДД и ВВ ослобођени од оптужбе, тако што се истиче да су дати разлози првостепеног суда да се током поступка није могло утврдити да је марихуана продата и да се у том делу оптужница темељи на претпоставкама, а да одбрана окривљених и искази сведока указују на легално порекло новца и стицање некретнина и возила последица погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и резултат неповезивања изведених доказа, неупоређивања и оцене контрадикторних доказа и површне оцене исказа саслушаних сведока и делова одбране окривљених будући да поједини разговори окривљених указују на остварену имовинску корист од продаје канабиса, односно да су од "зарађеног" новца од продаје опојне дроге канабис окривљени ДД и ВВ, куповали некретнине на територији Републике Србије и путничка моторна возила веће вредности у намери да прикрију незаконито порекло имовине које потиче од кривичног дела из члана 246 КЗ, а стицање те имовине извршено је на тај начин што су ствари куповане и као њихови формални власници регистроване супруге окривљених или пак трећа физичка и правна лица, па се сходно свему напред изнетом предлаже као у жалби ТОК-а да се првостепена пресуда укине у осуђујућем и ослобађајућем делу и у том делу списи предмета врате првостепеном суду на поновно суђење.

Првостепени суд је окривљене ВВ и ДД, ослободио од оптужбе да су извршили кривично дело прање новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ уз образложење да је окривљеном ДД стављено на терет да је у периоду од 20.03.2017. до 07.09.2017. године извршио конверзију новца стеченог извршењем кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ и то тако што је дана 20.03.2017. године купио путничко моторно возило марке "Audi A6" за износ од 2.226.600,00 динара и дана 07.09.2017. године пословну зграду површине 85м² у ..., у улици ..., за износ од 20.000 еура, док је окривљеном ВВ стављено на терет да је у периоду од 16.01.2017. до 03.04.2017. године извршио конверзију новца стеченог извршењем кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, тако што је дана 16.01.2017. године купио стан на адреси у ..., ..., за износ од 27.500 еура и путничко моторно возило марке "Audi A5" чија вредност према рачуну предузећа "Premium Šped Subotica" износи 759.000,00 динара. Првостепени суд је што се тиче напред наведених навода оптужнице ценио и писане доказе, одбрану окривљеног ВВ, као и исказе испитаних сведока, везано за чињеницу да се окривљени ВВ бавио узгојем и продајом паса, сточарством, пољопривредом, препродајом аутомобила, затим сведока ХХ да је новац којим је окривљени ВВ платио стан она дала, а иначе се ради о новцу који је добила од свог ... који живи и ради у Француској – сведока ЦЦ, који објашњава да је возило "Audi A5" он продао окривљеном ВВ, а да се возило водило на ..., што је потврдила и сведок ШШ, те да су се договорили да ВВ за наведено возило "A5" да свој ауто и доплати 3.000 еура у ратама, те сведока АБ, која објашњава да је пословна зграда на адреси у улици ... у ... купљена њеним новцем, односно новцем који је она добила од..., сведока АВ, на име куће коју су сведок АВ и њена ... наследиле од ..., а што је потврдио у свом исказу сведок АВ, па их је првостепени суд прихватио као истините. У вези са напред

изнетим, првостепени суд (страна 201) побијане пресуде закључује да се на основу изведених доказа током поступка није могло утврдити да су, и колику финансијску корист окривљени ДД и ВВ стекли извршењем кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, за које кривично дело су оглашени кривим ставом I тачка 1 изреке побијане пресуде, уз чињеницу да се ни из једног од изведених доказа не може утврдити да је марихуана и продата, већ се у овом делу оптужница темељи на претпоставкама, те да се из исказа сведока ХХ, АБ и АГ утврђује порекло новца којим су плаћене некретнине за које тужилац тврди да су предмет кривичног дела праће новца које се ставља на терет окривљеном ДД и ВВ, те је првостепени суд услед недостатка доказа, на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљене ДД и ВВ ослободио од оптужбе за кривично дело праће новца из члана 231 став 3 у вези става 1 и 2 КЗ, ценећи све доказе који се односе на законите приходе окривљених ВВ и ДД и чланове њихове породице, као и вредност имовине која је предмет кривичног дела праће новца, налазећи да је животно могуће да је имовина описана у оптужници стечена на начин како то описују испитани сведоци, којима је првостепени суд поклатио веру, као и одбрани окривљеног ВВ, коју је првостепени суд у овом делу прихватио.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, жалбени наводи ТОК-а су основани, будући да се правилност и законитост побијане пресуде, имајући у виду напред изнето, није могла са сигурношћу испитати у овом делу, пре свега закључак првостепеног суда да је животно могуће да су окривљени ДД и ВВ имовину ближе описану у изреци побијане пресуде, која се односи на предметне станове и возила стекли на начин како то описују испитани сведоци, чије исказе је првостепени суд прихватио, ово поготово када се имају у виду докази прибављени од стране РФ ПИО о оствареним зарадама и стажу осигурања, и то за окривљеног ДД да је остварио приход из радног односа и ван радног односа у периоду од 2014 до 2017.године у износу од 123.110, 34 динара, а да је његова ...АБ у периоду од 2007-2017.године остварила приход из радног односа и ван радног односа у износу од 751.810,54 динара, те да је приликом претреса стана окривљеног ДД у ... пронађен и ефективни новац у износу од 53.000,00 евра, док у односу на окривљеног ВВ из доказа прибављених од РФ ПИО о оствареним зарадама и стажу осигурања произилази да нема доказама о пријавама и одјавама на осигурање, да нема остварени стаж осигурања, нити зараду, те да у Пореској управи не постоје пријаве које се односе на остварене приходе у радном односу и приходе ван радног односа од 2003.године, док је његова АД остварила приходе из радног односа и ван радног односа од 2005-2017.године у износу од 1.229.948,33 динара, те да је окривљени ВВ незапослено лице, које по сопственом казивању издржава супруга, што и сам првостепени суд констатује у побијаној пресуди приликом навођења личних података за окривљеног. Имајући у виду напред изнето првостепени суд ће у поновном поступку правилно и у потпуности утврдити чињенично стање, те као неспорно утврдити да ли су предметни станови и возила купљени од новца који су окривљени ВВ и ДД прибавили од продаје опојне дроге канабис, ценећи при том доказе који се односе на њихову имовину и приходе, након чега ће моћи да изведе неспоран закључак да ли се у конкретном случају ради о прању

пара, односно оствареној намери да се прикрије незаконито порекло имовине које потиче од кривичног дела из члана 246 КЗ-а.

Како се за сада правилност и законитост побијане пресуде, у осуђујућем делу и у ослобађајућем делу, у односу на окривљене ДД и ВВ, због кривичног дела прање новца из члана 231 став 3 у вези ства 1 КЗ није могла са сигурношћу испитати, то је првостепена пресуда усвајањем жалбених навода ТОК-а и бранилаца окривљених морала бити укинута у наведеном делу и списи предмета враћени првостепеном суду на поновно суђење. У поновном поступку првостепени суд ће отклонити указане пропусте у складу са примедбама у односу на део побијане пресуде који се укида, отклониће битне повреде одредаба кривичног поступка, правилно и у потпуности утврдити чињенично стање, по потреби ће извести и друге доказе, па ће тек након савесне и брижљиве оцене сваког доказа, како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а у смислу одредби чланова 16 и 419 донети правилну и на закону засновану одлуку, при чему ће у поновном поступку у циљу провере навода одбране окривљеног ВВ, у својству сведока испитати лице ЦЦ, који је променио презиме у ...везано за сачињавање белешки које су пронађене у возилу окривљеног ВВ критичном приликом, а у вези чега се током поступка изјашњавао и сведок ФФ, надаље ће ценити и остале жалбене наводе ТОК-а који за сада нису били предмет посебног разматрања имајући у виду разлоге укидања, а тичу се одлуке о кривичној санкцији у односу на све окривљене који су оглашени кривим у осуђујућем делу, као и у делу одлуке која се односи на правну квалификацију дела, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је донео одлуку као у изреци пресуде сходно одредби члана 459, 457 и 458 ЗКП.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић, с.р.**

**Председник већа – судија
Милимир Лукић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић